

Ara que l'any s'acaba

Invoco els dies clars, ara que sé
que me'n desposseeix el temps.
No em vull
subjecte a cap designi que no pugui
sotmetre al ritme encès de les paraules.
A poc a poc, desfaig els rulls del vent.
La font degota lenta i m'acompassa
la mirada i la veu.
Tot se'm revela nou, però l'espera
m'adorm les mans. Només els ulls completen
el cicle tants de cops iniciat
i abandonat.
Propòsits?
Quins propòsits?

Miquel Martí i Pol. *Poesia completa*, de Miquel Martí i Pol. Barcelona:
Labutxaca, 2008.